Ježíšovo dětství a psychologie

PhDr. Mgr. Jeroným Klimeš, Ph.D.

http://www.klimes.us

Odkazy k dnešnímu tématu

http://postavy.klimes.us
http://betlemskahvezda.klimes.us
http://kristus.klimes.us
http://eucharistie.klimes.us
http://diplomka.klimes.us
http://domeny.klimes.us
http://www.klimes.us

Aranžované písně z Hosany pro klavír či malou kapelu
http://hosana.klimes.us

Subjektivní jistota

Pokud nemáte to štěstí jako Erlán a nemůžete si koupit míchanou zmrzlinu. Tak jakou si koupíte?

Vanilkovou nebo čokoládovou?
Která je lepší?

Subjektivní jistota u vztahů:

Proč Terezu bych kvůli žádné holce neopustil?

Ve vztazích tomu říkáme subjektivní jistota, v teologii tomu říkáme víra.

Záchodový test

Záchod je místnost, kde nebereme ohledy na nikoho.

Zavřete se do naprosté samoty a zkuste

si vyjmenovat pár věcí, kde třeba ani

nevíte moc proč, ale jste o nich

subjektivně přesvědčeni. Zkrátka

nejste schopni se přesvědčit o opaku.

Klimešův záchodový test dopadl takto

A) Lepší je čokoláda než vanilka

B) Nejlepší žena na světě pro Jeroma je Míša.

C) Turínské plátno není falsum.

Klimeš může celý svět přesvědčit o opaku, ale není schopen přesvědčit sám sebe.

Je zajímavé, že na tomto zdánlivě velmi pofidérním základě bylo možno založit firmu, která nezkrachovala už 2000 let.

Znalosti a rozum Klimeše nevylučuje víru Klimeše (přírodověda nevylučuje teologii).

Stále je velký prostor pro záhady, tajemství: „Vím, že nic nevím...“

Víra nevylučuje rozporuplné emoce i kognice.

Víra nevylučuje rozporuplné emoce i kognice

Lidské poznání přírodních zákonů je z principu vždy neúplné. Nikdy nemůžeme vyloučit, že neexistuje nějaký jiný, dosud nepoznaný přírodní zákon, který by mohl vysvětlit určitý podivuhodný jev.

Současníkem a odpůrcem Darwina byl i geniální fyzik William Thomson, dnes známý spíše jako lord Kelvin (Youngson 2004). Ten spočítal pomocí tehdy známých zdrojů energie, že i kdyby Slunce bylo nakrásně celé z uhlí či vodíku, nedokáže tak intenzivně zářit více než 98 miliónů let. Jenže to by se Darwin se svou evolucí nedostal dál než k ještěrům do křídy, do konce druhohor. Co měl tedy Darwin dělat? Měl respektovat dobové vědecké poznání a hodit celou svou rodící se teorii do koše, protože jednoduše na ni nebylo dostatek času? Nebo měl nevědecky předpokládat, že se třeba v budoucnu najde nový druh energie? Dnes po objevu radioaktivity jsme všichni generály, ale za života Darwina to byla vážná a pro jeho teorii málem smrtelná námitka. **Překonal ji vírou.**

Co má tento příběh společného s evangeliem?

Pán ochrnul při mozkové mrtvici ochrnul na dolní polovinu těla. Ležel na posteli a nemohl chodit. Říkal jenom "doprdele" nebo "vypadni". Jako statný sedlák měl stále velkou sílu v rukou. Jednou, když sociální pracovnice Charity mu pomáhala s hygienou ji silně chytil a zmáčkl rukou za záda. Ona měla strach, že se jí něco stane, tak najednou, instinktivně začala říkat:

"Já vím, pane N., celý život stojí za hovno. Nemá to cenu... atd."

Za chvíli tlak ruky ustal a paní viděla, že pán začal plakat. Od té doby jí už nikdy neřekl ani "doprdele" ani "vypadni".

Jiřina Dostálová z charity Šumperk o svém pacientovi Dolejším.

Všimli jste si na pánovi něčeho zajímavého?

Tři důležité body:

a) **Sociální pracovnice najednou opustila hraný předstíraně radostný přístup**. Pod stresem začala mluvit, co z něho asi podvědomě cítila.

b) Vůbec si nevšimla zajímavého jevu: **Pán jí dokonale rozuměl, ale nebyl schopen říci nic než expletiva -** "doprdele", "vypadni". Jinými slovy infarkt postihl nejen dolní končetiny, ale i řečové centrum, takže pán trpěl tzv. **produktivní či expresivní afázií**. Dokonale rozuměl a vůbec nebyl schopen mluvit. Takže ani tato sociální pracovnice tento fakt neznala. Nikdo jí neřekl, že musí s panem komunikovat stylem:

"Já vím, pane N., že mi rozumíte, ale nemůžete nic říci. Ale ukazovat můžete? Jestli můžete ukázat rukou, tak ji nyní zvedněte."

Dále se pokračuje tím, že když chcete vědět, jestli něco potřebuje, zeptá se takto na jeho názor.

c) Podle chytrých nápadů ministerstva sociální pracovnice nemají znát diagnosy, ergo z toho vyplývá, že si celou neuropsychologickou diagnostiku musejí dělat samy?

Sepište vzpomínky o Sametové revoluce 1989

Porovnejte své zápisky s jinými lidmi a míru nepřesností

Pochopíte reálné možnosti evangelistů - Jak přesně mohli zaznamenat události z Ježíšova dětství, které znali jen z vyprávění.

http://armada.klimes.us – moje vzpomínky na vojenskou katedru (88-89) jsem sepsal roku 2002 a to bylo cca 15 let. Limity paměti.

Claude Tresmontant: Hebrejský Kristus

http://tresmontant.klimes.us

Rané sepisování událostí, podle něho v hebrejštině, ale pravděpodobněji v aramejštině (Matouš)

Hebrejština a aramejština jsou asi tak vzdálené semitské jazyky jako čeština a polština.

Možnosti a úkoly psychologie - konzistentnost

Vysvětlují události z dětství Ježíše a Jana Křtitele chování, které pak u nich vidíme v dospělosti?

Základ psychologické práce je vždy časová osa

Poskládat chaotické vyprávění klienta podle času a ujasnit si, co čemu předcházelo.

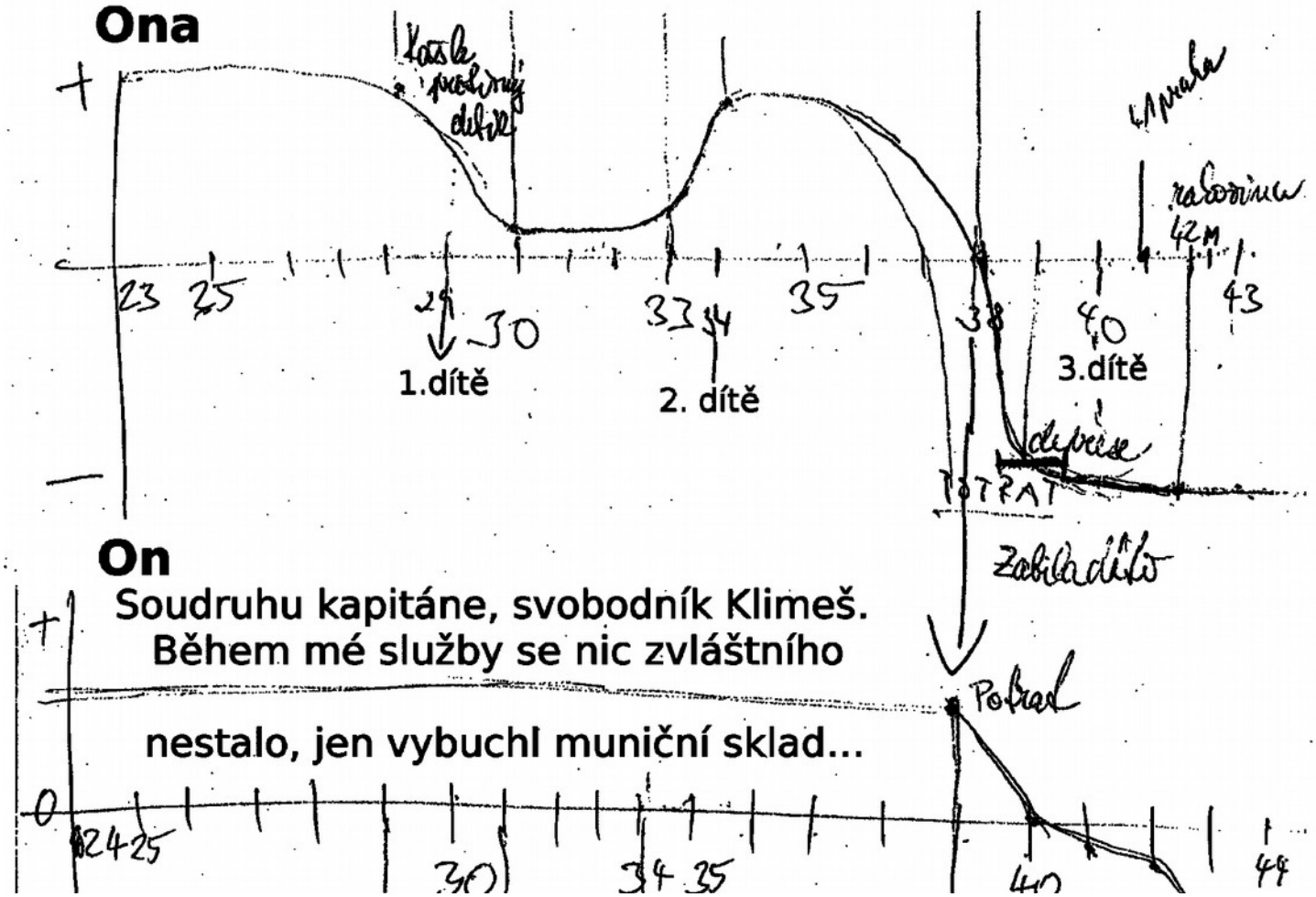

Ježíšovo dětství v evangeliích

Matouš

- Rodokmen
- Zjevení anděla Josefovi a jeho dilema
- Příchod mudrců
- Útěk do Egypta a návrat do Nazareta
- Vystoupení Jana Křtitele

Lukáš

- Zachariášovo zjevení a následná afázie
- Maria a Gabriel
- Maria u Zachariáše a Alžběty
- Narození Ježíše v Betlémě a klanění pastýřů
- Události v chrámě – Simeon, Anna
- Návrat do Nazareta (Egypt vynechán)
- Ztracení Ježíše v Chrámě 12 let
- Vystoupení Jana Křtitele

Marek a Jan začínají vystoupením Jana Křtitele

Časová osa

1) Zjevení Zachariáše a následná afázie
2) Za půl roku zjevení Mariino (zjevení hvězdy mudrcům)
3) Návštěva Marie u Zachariáše a těhotné Alžběty v době afázie
4a) Návrat těhotné Marie do Nazareta a dilema Josefa „Co s ní?“
4b) Narození Jana Křtitele a debata o jménu. Konec Zachariášovy afázie.
5) Sčítání lidu v Betlémě a narození Ježíše ve chlévě
6) Klanění pastýřů
7) Obřízka (8. den) a obdržení jména Jošua
8) Obětování v chrámě – Simeon, Anna (40. den)
9) Příjezd mudrců a následný poprask v Jeruzalémě
10) Klanění mudrců v Betlémě
11) Následující den útěk mudrců i Josefa s rodinou před Herodem
12a) Rozzuřený Herodes nechává v Betlémě vyvraždit děti do dvou let
12b) Pobyt v Egyptě, smrt Heroda Velikého 4BC, návrat do Nazareta
13) Ztracení v Chrámu v 12 letech (בן מיצוה, ben micva – dospělost)
14) Hiát do 30 let, kdy někdy umírá Josef
15) Vystoupení Jana Křtitele

Křesťanství začíná expresivní afázií

Výron krve do **levé** řečové hemisféry Zachariáše v oblasti Brocova centra.

A) **nemluví** – Brockovo centrum, ale
rozumí – Wernickeho řečové centrum

B) vidění anděla **napravo**

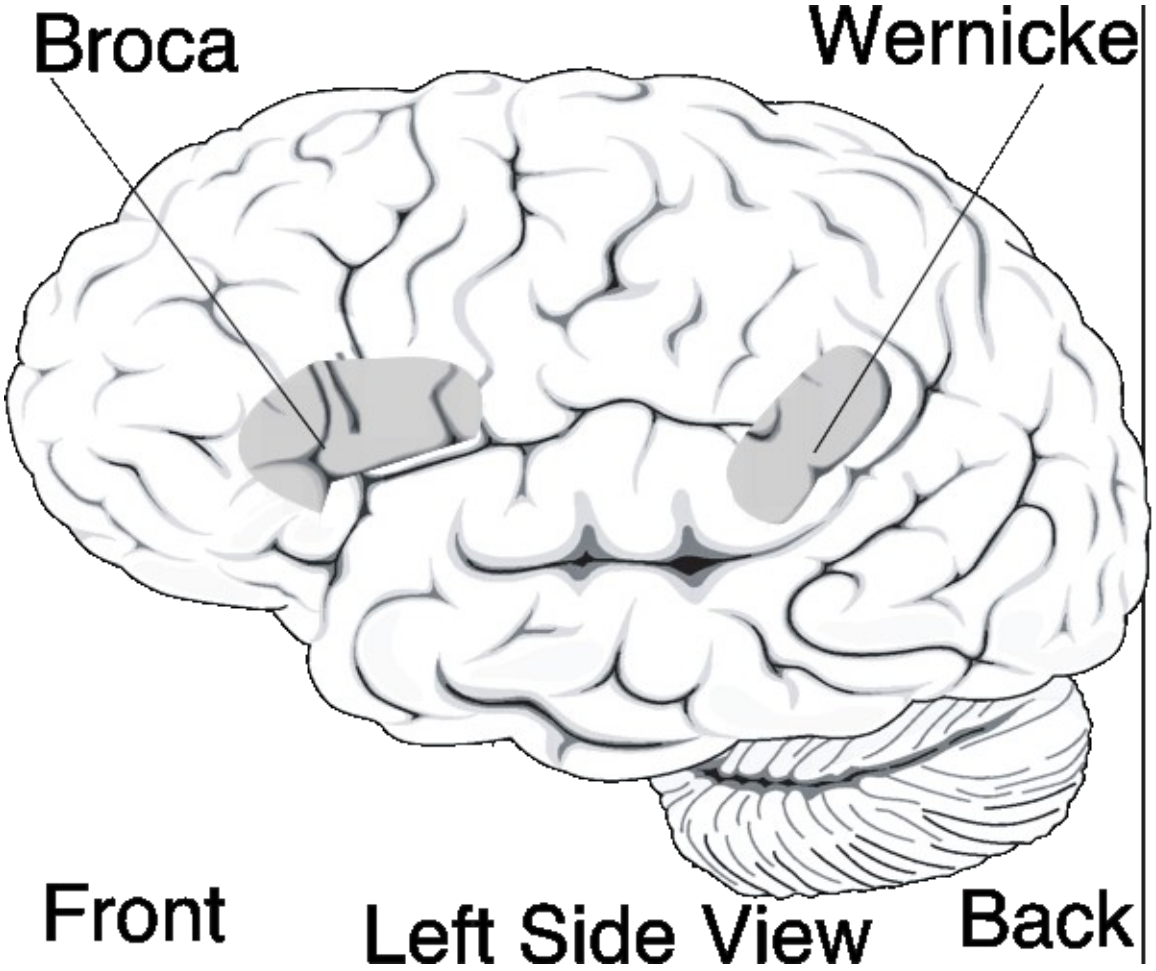

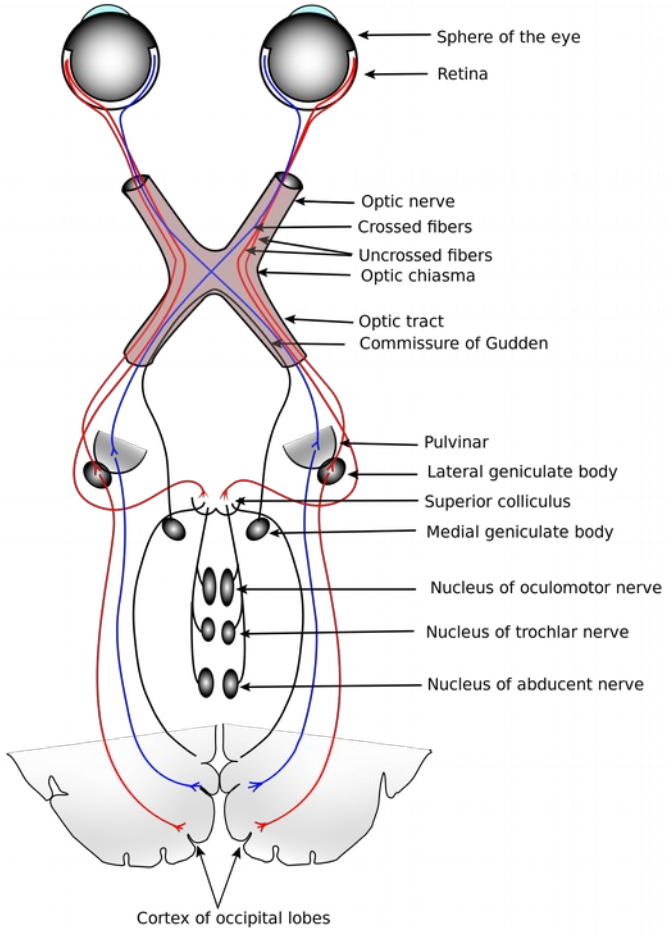

Anděl Gabriel říká Zachariášovi

A) Budeš mít syna

B) Dáš mu jméno Jan יוֹחָנָן הַמַּטְבִּיל (Hospodin je milostivý.)

C) Nebude pít víno ani opojné nápoje (zasvěcenec, mnich=נָזִיר)

D) Půjde před Mesiášem, připraví mu cestu a pohotový lid

E) Protože jsi nechápavý, budeš mlčet (abys více naslouchal).

Toto programové prohlášení později naplnil Jan Křtitel do písmene.

Ten, kdo ho směroval byl jeho otec, který ho od malička vychovával k realizaci tohoto záměru.

Začíná minimálně 9měsíční období afázie

Za půl roku paralelně Gabriel u Marie

A) Budeš mít syna

B) Bude se jmenovat Ješua (יֵשׁוּעַ, Jozue יְהוֹשֻׁעַ =
יהוה הוֹשִׁיעַ (Jahve hoše'a/zachraňuje)

C) Bude Mesiášem (trůn jeho otce Davida)
Pomazání olejem=inaugurace; u nás korunovace

D) Těhotenství je otázka Boha, Ducha sv., proto i tvé dítě bude nazváno Syn Boží.

E) Vždyť tvá stará neplodná teta Alžběta počala syna a je v 6. měsíci.

Maria řekla: "Hle, jsem otrokyně Boha; staň se mi podle tvého slova."

I tento syn byl vychováván v tomto programovém prohlášení.

Době afázie přijíždí na návštěvu Maria

Nachází mlčícího Zachariáše, který může jen naslouchat, o čem jeho žena Alžběta a Maria si povídají. Může (vztekle či vášnivě) psát na cedulku, ale nemůže nikoho ukřičet. Slyší:

a) Marie měla taky zjevení Anděla Gabriela (גבריאל mou silou je Bůh)

b) I ona je těhotná, ale čeká přímo Mesiáše, ne jeho předchůdce

---

Jen díky zážitku v Chrámu je zřejmě Zachariáš ochoten vzít vážně do úvahy, že Maria by mohla mít dítě přímo od Boha. Postoje se převážně mění v krizích.

Zachariáš a Alžběta jsou prvními „křesťany“, neboť první uvěřili Marii a její radostné zvěsti. Tak i vychovávali svého syna Jana Křtitele.

Antická představa ženy

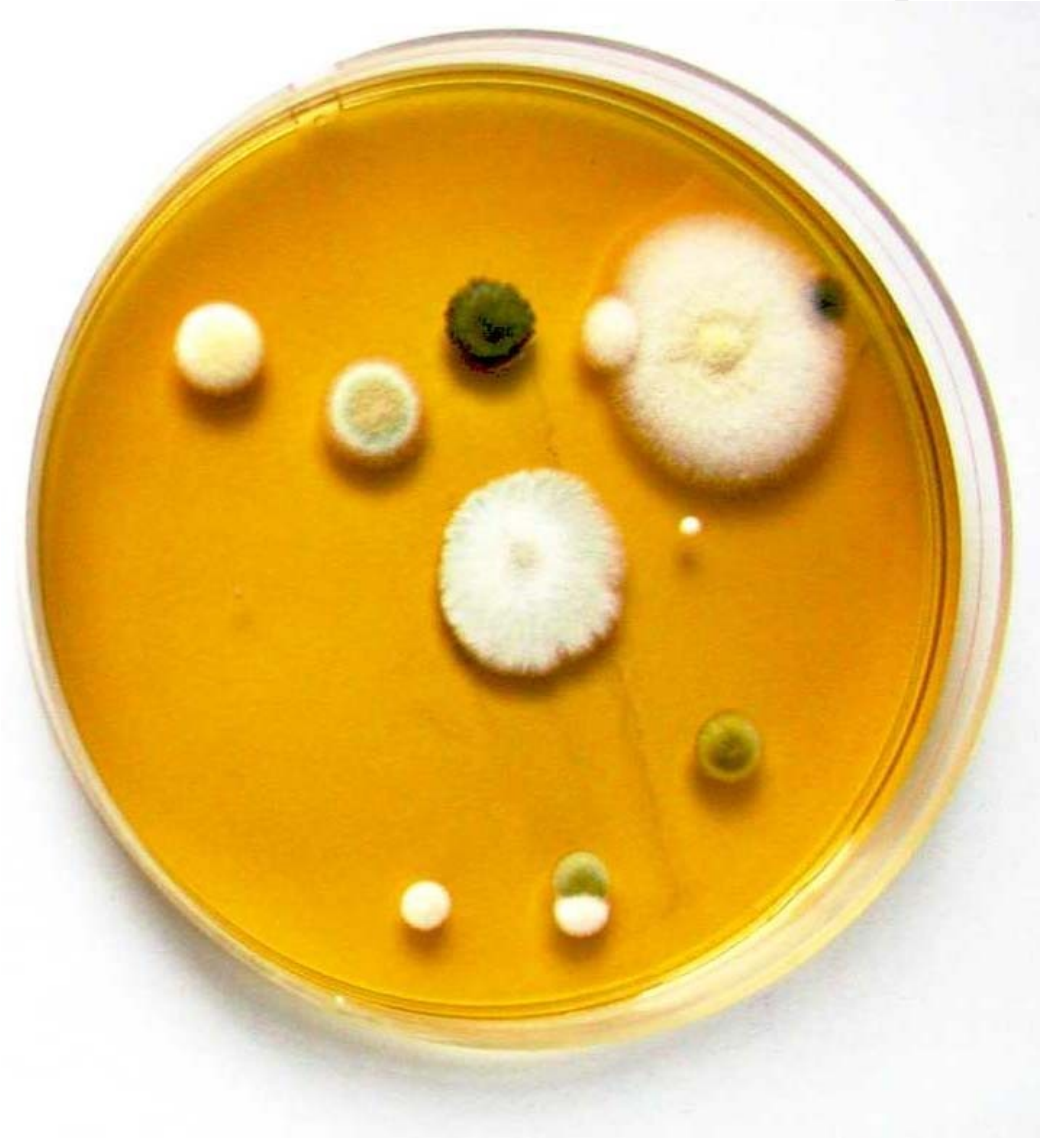

Petriho miska se sladinovým agarem a několika zárodky plísní

V antice až asi do 17. století, do objevu vajíčka, vnímali ženu jako Petriho misku živným agarem. Ten je sice připraven vyživovat živé zárodky, ale sám je naprosto bez života.

Teprve když muž jako biolog s pipetou zanese do ženy životodárné sperma, může se objevit život.

Jestliže takto Ježíš vnímal svou matku, pak nemohl Boha nepovažovat za svého biologického otce. Kde by se jinak v ženě objevil zárodek života? ***"Jak to, že jste mě hledali? Což jste nevěděli, že musím být tam, kde jde o věc mého Otce?"***

Dotaz na dnešní (pozitivistickou) biologii?

Může být člověk, který má dva odlišné **biologické** otce (tzn. dvě spermie)?

Odpověď rádia Jerevan: Ano, může!

Tento muž má dva otce, dvě DNA. Jeden otec je černoch a druhý běloch.

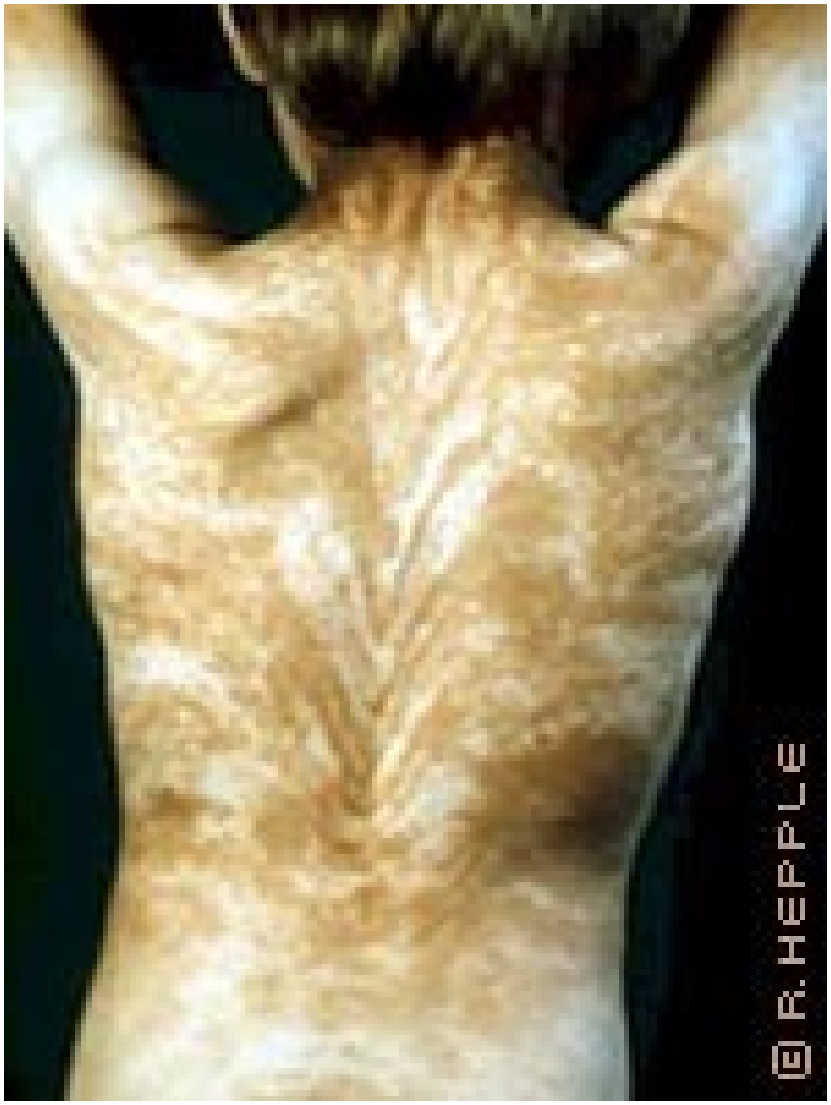

a jednu promiskuitní matku...

Blaschkovy linie – mozaicismus

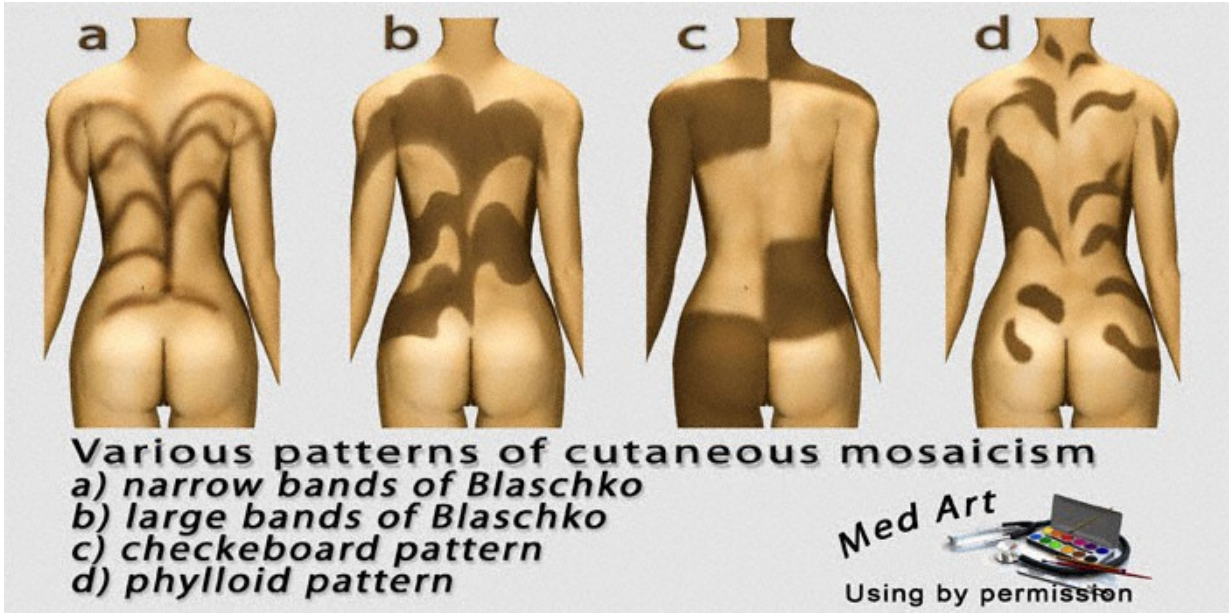

U bělochů odhalíme UV lampou

viz přednáška na www.uloz.to

Jan Černý:
Chimerismus, mozaicismus

Dotaz na dnešní (pozitivistickou) biologii?

Může mít někdo dvě biologicky odlišné matky a dva biologicky odlišné otce (tzn. dvě spermie, dvě vajíčka)?

Toto jsou čtyři rodiče „Karla“

Odpověď rádia Jerevan: Ano, může!
Dokonce každý jiného živočišného druhu.

Geep = goat and sheep (koza+ovce = koce)

Toto nebohé zvíře má dvoje rodiče:

jedny rodiče ovce

a

druhé rodiče kozy

Vzniklo smícháním dvou embrií – kozy a ovce.

Smíšením dvou embryí může vzniknout chiméra či mozaika.

http://arbl.cvmbs.colostate.edu/ hbooks/ genetics/ medgen/ chromo/ mosaics.html

Dotaz na dnešní (pozitivistickou) biologii?

Může mít někdo otce, který nikdy nedovršil ani dva roky svého života?

Odpověď rádia Jerevan: Ano, teoreticky může! A nebude mít ani rodný list, nebude to člověk

Když vypěstujeme pohlavní buňky z kmenových buněk nenarozeného embrya, můžeme produkovat spermie, které nepatří žádnému živému mužovi, žádné osobě.

Když těmito buňkami oplodníme vajíčko, *bude to dítě Nikoho, nebo dítě Hospodina*.

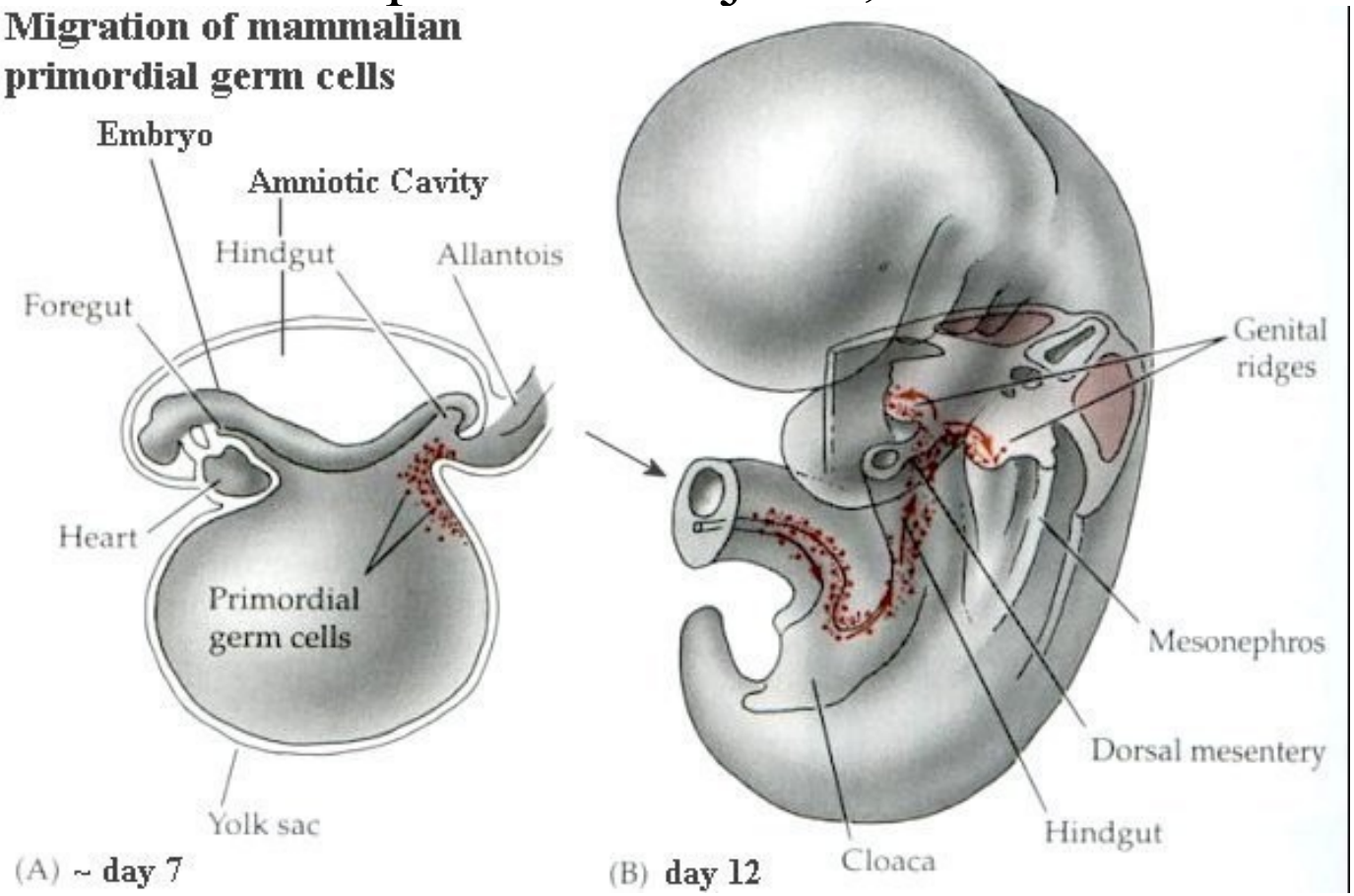

Dotaz na dnešní (pozitivistickou) biologii?

Může mít člověk pohlavní žlázy obou pohlaví?

Odpověď rádia Jerevan: Ano, může!
Hermafroditismus, parthenogenese, chimérismus...

Prevalence 1/20 000 porodů (Wiki: True hermafroditism)

Chlapec ze skotského Edinburghu měl funkční varle i vyvinutou dělohu s vaječníkem. Splynul po početí se svou sestrou. Dělohu s vaječníkem (nenarozenou, nevyvinutou sestru) mu lékaři odoperovali.

https://content.nejm.org/cgi/reprint/338/3/166.pdf?ck=nck

http://www.osel.cz/index.php?clanek=144

Kdyby ono varle oplodnilo sousední vajíčko, měli bychom další početí z Ducha sv.

Není důležité tvrdit, zda Maria byla či nebyla z lékařského hlediska chimérou, hermafroditem ap., ale uvědomit si, že v biologii je možné opravdu skoro cokoli, a to bez zázračného porušení přírodních zákonů.

Podle čeho se pozná opravdu velký člověk?

Potrapte svou "nekonečně invenční fantazii" touto otázkou a zkuste si napřed pro sebe vymyslet 20 atributů velikána.

Pak vezměte sobě tužku papír a jděte zjistit do ulic, jaká je modální, nejčastější odpověď.

Ta odpovídá hodnotovému nastavení společnosti.

O třicet let později...

Ježíš učil své učedníky a říkal jim: "Syn člověka je vydáván do rukou lidí a zabijí ho; a až bude zabit, po třech dnech vstane."

Oni však tomu slovu nerozuměli a báli se ho zeptat. Přišli do Kafarnaum. Když byl doma, ptal se jich: "O čem jste cestou uvažovali?" Ale oni mlčeli, neboť cestou se mezi sebou dohadovali, ***kdo je největší****.*

Ježíš usedl, zavolal svých Dvanáct a řekl jim: "Kdo chce být první, buď ze všech poslední a služebník všech." Pak vzal dítě, postavil je doprostřed nich, objal je a řekl jim: "Kdo přijme jedno z takových dětí v mém jménu, přijímá mne; a kdo mne přijme, nepřijímá mne, ale toho, který mě poslal."

To není odpověď normálního chlapa:

"Největším se člověk stává, když adoptuje dítě a
druhým lidem dělá otroka."

Tvrzení, že největší je ten, kdo příjme dítě, je totiž narážka na sv. Josefa, jeho adoptivního otce, který si troufl vzít za ženu tu, která byla sice těhotná, ale prokazatelně ne s ním.

- **Kvůli ní** se mu zřejmě všichni smějí a odsuzují ho:

Ti jsi, Pepo, taky blbec... Přeci jí nevěříš tu povídačku o andělovi...

- **Kvůli ní** musí utíkat do Egypta, aby si zachránil holý život před Herodem.

- **Kvůli ní** zřejmě musí pak opustit tesařskou živnost a usídlit se v takové díře, jako byl Nazaret. To prý tou dobou byla naprosto nevýznamná zemědělská vesnice o tři sta obyvatelích.

Jedinou možností, jak mohl přijít na tuto absurdní odpověď, je fakt, že byl sám adoptovaným dítětem. Touto vypovědí vzdává hold svému adoptivnímu otci, sv. Josefovi.

To je ta psychologická kongruence mezi dospělostí a popisem dětství.

Maria se vrací do Izraele přibližně v 4. měsíci těhotenství

Maria se za tři měsíce vrací od Zachariáše, kněze Jeruzalemského chrámu, do Nazareta zřejmě s **průvodním dopisem**, kde se za ní Zachariáš přimlouvá.

„Víš, Pepo, já jsem ti měla zjevení anděla, že jako počnu z Ducha Svatého. No a představ si, teď jsem jaksi těhotná. Ale s žádným chlapem jsem nic neměla. Přísahám.“

Pro každého chlapa je zcela nepředstavitelné, že by mu jeho snoubenka řekla něco podobného, ať má dopis od kohokoli.

Josef řeší dilema – kdo je otcem toho dítěte. Dospívá za sebe k názoru, ať se o to dítě postará ten, s kým ho má.

Jenže nedal mu spát jeden rozpor: **Co s jejím panenstvím?**

Jak se dokazovalo panenství podle Tóry *De 22, 20*

Když si muž vezme ženu a vejde k ní, ale pak ji bude nenávidět, obviní ji ze špatnosti a bude o ní roznášet zlou pověst tím, že bude říkat: „Vzal jsem si tuto ženu, přiblížil jsem se k ní, ale zjistil jsem, že není panna“, tedy otec té dívky a její matka přinesou důkaz dívčina panenství do brány ke starším města.

Otec té dívky řekne starším: „Tomu muži jsem dal za ženu svou dceru, ale on ji teď nenávidí. Hle, obviňuje ji ze špatnosti a říká: ‚Zjistil jsem, že tvoje dcera nebyla panna.‘ Tady je důkaz panenství mé dcery.“ A rozprostřou roušku před staršími města.

I vezmou starší toho města onoho muže a ztrestají ho. Dají mu pokutu sto šekelů stříbra a předají je otci té dívky, protože roznášel zlou pověst o izraelské panně. Ta zůstane jeho ženou. Po celý svůj život ji nesmí propustit.

eurethe

Jestliže však byla ta řeč pravdivá a u té dívky nebylo ***shledáno, že je panna****, tedy vyvedou dívku ke vchodu do domu jejího otce, mužové jejího města ji ukamenují a zemře, neboť tím, že smilnila v domě svého otce, dopustila se v Izraeli hanebnosti. Tak odstraníš zlo ze svého středu.*

Tento návod nebylo možné použít, a tak můžeme jen spekulovat o tom, kdo zjišťoval a ověřoval, zda je Maria stále pannou (virgo intacta). Mohla to být Alžběta, kdo ví.

Shledalo se – tedy nespoléhalo se jen na svědectví Mariino.

To, že se nejednalo jen o tvrzení Mariino, ale že se došlo k nějakému ověřování, nasvědčuje použitá terminologie (Mt 1,18):

Jeho matka Maria byla zasnoubena Josefovi, ale dříve než se sešli, ***shledalo se****, že počala z Ducha svatého.*

Sloveso heuriskein a jeho tvar eurethe (shledalo se) – stejně jak u Matouše, tak v Deuteronomiu, kde se používá i v souvislosti s zjišťováním panenství při manželství.

Její muž Josef byl spravedlivý a nechtěl ji vystavit hanbě; proto se rozhodl propustit ji potají. [Ať se o ní stará ten, s kým čeká své dítě.] Ale když pojal ten úmysl, hle, anděl Páně se mu zjevil ve snu a řekl: ***"Josefe, synu Davidův, neboj se přijmout Marii, svou manželku; neboť co v ní bylo počato, je z Ducha svatého.“***

To je jen logický teologický důsledek gynekologického ohledání.

Nemusím se bát přijmout dítě, u kterého se takto mocně angažoval Bůh.

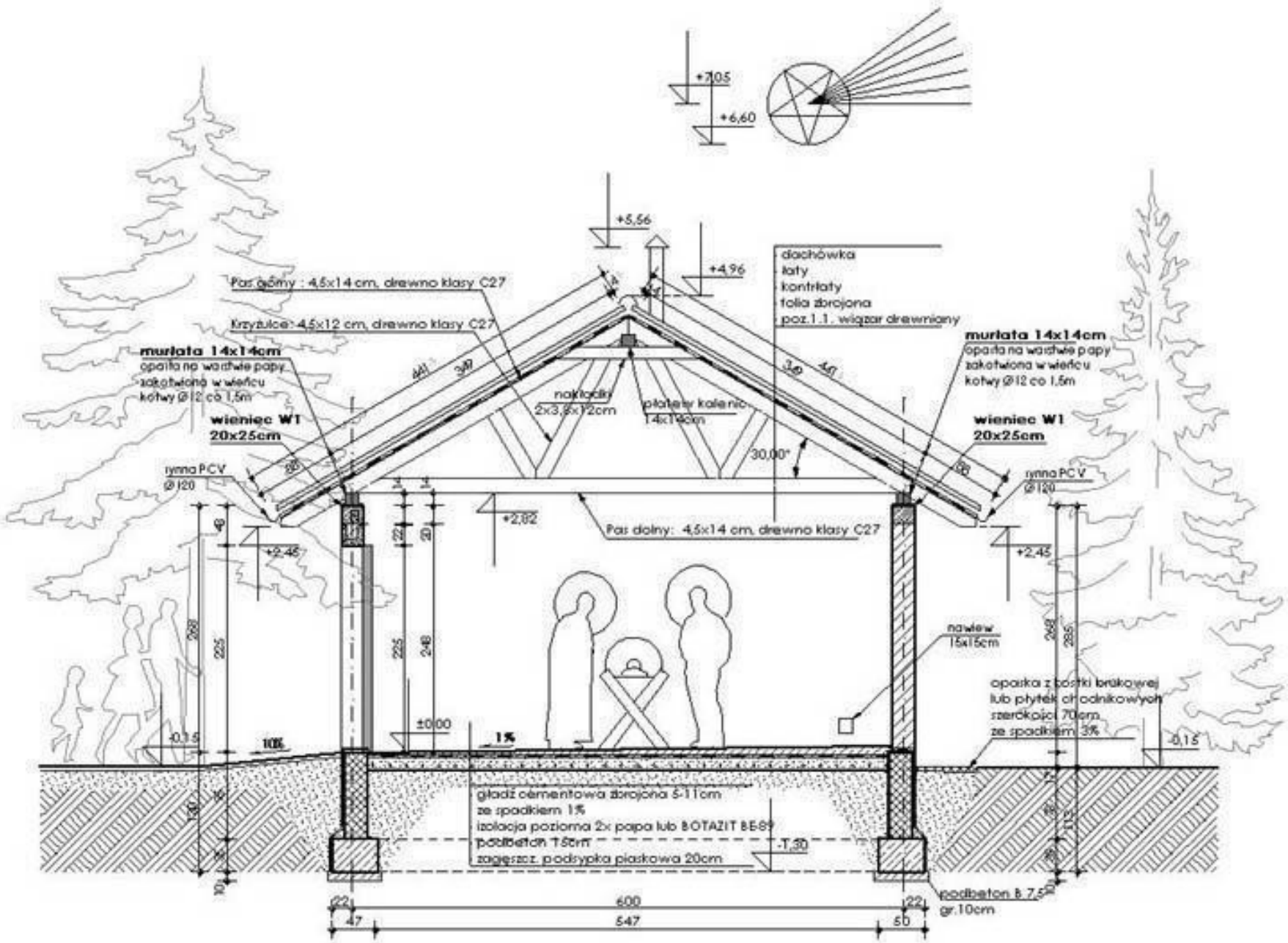
+7,05
+6,60
+5,56
+4,96
Pas górny : 4,5x14 cm, drewno klasy C27
Krzyżulce: 4,5x12 cm, drewno klasy C27
murłata 14x14cm
opaska na warstwie papy
zakotwiona w wieńcu
kotwy Ø12 co 1,5m
wieniec W1
20x25cm
rynna PCV
Ø120
dachówka
łaty
kontrłaty
folia zbrojona
poz.1.1. wiązar drewniany
murłata 14x14cm
opaska na warstwie papy
zakotwiona w wieńcu
kotwy Ø12 co 1,5m
wieniec W1
20x25cm
rynna PCV
Ø120
nakładki
2x3,8x12cm
płatew kalenic.
14x14cm
30,00°
+2,02
Pas dolny: 4,5x14 cm, drewno klasy C27
+2,45
+2,45
nawiew
15x15cm
opaska z kostki brukowej
lub płytek chodnikowych
szerokości 70cm
ze spadkiem 3%
-0,15
-0,15
±0,00
1%
gładź cementowa zbrojona 5-11cm
ze spadkiem 1%
izolacja pozioma 2x papa lub BOTAZIT BE-69
podbeton T5cm
zagęszcz. podsypka piaskowa 20cm
-T,30
podbeton B 7,5
gr.10cm
22
600
22
47
547
50

Sčítání lidu, cesta do Betléma

Josef přijíždí do svého dost možná rodného města a přiváží si těhotnou snoubenku, která má porodit nemanželského pancharta.

Najde se někdo, kdo si nechá znesvětit svůj dům?

Také Josef se vydal z Galileje, z města Nazareta, do Judska, do města Davidova, které se nazývá Betlém, poněvadž byl z domu a rodu Davidova, aby se dal zapsat s Marií, která mu byla ***zasnoubena*** *[tedy ne se svou ženou] a čekala dítě. Když tam byli, naplnily se dny a přišla její hodina. I porodila svého prvorozeného syna, zavinula jej do plenek a položila do jeslí,* ***protože se pro ně nenašlo místo pod střechou****.*

Josef musel čelit výtkám stylu: ***„Pepo, neříkej mi, že věříš těm jejím povídačkám o andělovi. Přeci nejsi padlý na hlavu? Rod' si, kde chceš, ale u mě se pro vás místo nenajde.“***

Jinými slovy sv. Josef byl hlavní nárazník, který chránil Marii před okolním světem až do Ježíšovy puberty. Dál nevíme.

I porodila svého prvorozeného syna, zavinula jej do plenek a položila do jeslí, protože pro ně se nenašlo místo pod střechou.

Tato věta musela Josefovi též dlouho dunět v uších:

"Pro tebe s tou tvou flundrou tady místo opravdu nenajdem! Když ti nevadí, že děláš celé rodině ostudu, tak si to vyžer!"

A tak se "Jesus Christ Superstar" rodí mezi hovnama a umírá na kříží (řecky Stauron = kůl), kde P. Marii musí dunět v hlavě jiná věta z Tory (De 21, 23):

"Ten, kdo byl pověšen [na kůl], je zlořečený Bohem."

Vánoce = Chtěli byste zde rodit své dítě?

Nová dosud nevyužívaná verze téhož

Vánoce = koncert dvou otců

Jinými slovy ať už si myslíte o Ježíšovi cokoli, tak jeho nesmazatelný otisk do historie musíme připsat na vrub faktu, že jeho dětství začíná těžko vysvětlitelným těhotenstvím Marie a následně činem, který podle jeho slov udělal ze sv. Josefa těžko napodobitelného velikána, totiž adopcí bezvýznamného pancharta...

Není tedy od věci považovat vánoce za svátky rodiny - těch velikánů, kteří mají "koule" adoptovat dítě, i když kvůli němu skončí mezi hovnama - a to jak doslova, tak přeneseně - u jinak roztomilých jesliček...

Kdo byli tři králové a kdy se Ježíš narodil

http://betlemskahvezda.klimes.us

Datum Ježíšova narození Hospodin pečlivě zatajil. Věděl proč!

Existuje minimálně 365 teorií, takže na každého se dostane...

Ježíš se vcelku jistě nenarodil roku 1 našeho letopočtu.

Herodes Veliký umírá roku 4 př. n. l., tedy Ježíš se musel narodit někdy před jeho smrtí.

Tři králové je české označení pro učence, mudrce, mágy (μάγος)

Tři dary, ergo tři králové.

Betlémská hvězda nebyla ani Supernova, ani kometa, ani nic vizuálně nápadného, protože Jeruzalém se o ní dozvídá až od mágů, do té doby o ní neměl ani tušení.

Astrologie nekvetla v Jeruzalémě, ale v Babylonii. Není od věci předpokládat, že se jednalo o babylonské diasporní Židy, kteří též očekávali Mesiáše.

Johanes Kepler (1571-1610)

Keplerova konjunkce

Nápadná konjunkce Jupitera a Saturna roku 7 př. n. l. (-6), která trvala skoro rok.

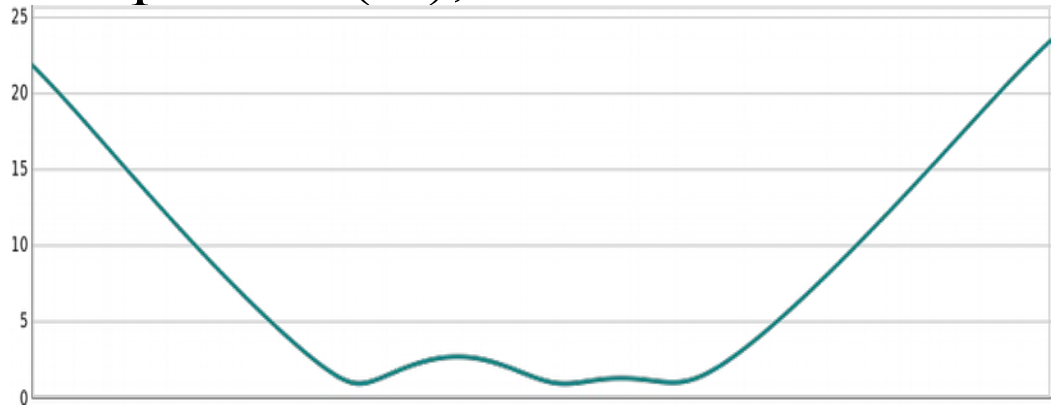

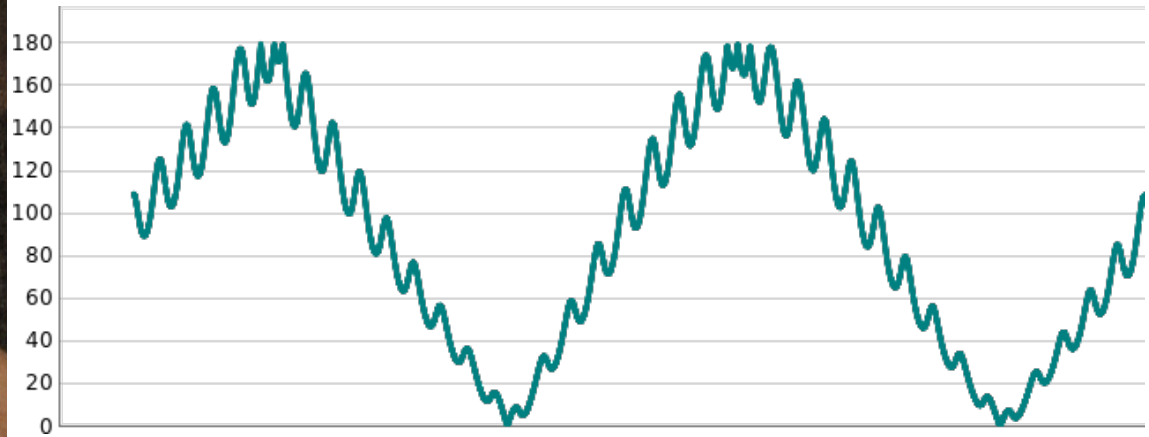

19letý cyklus Jupitera a Saturna, na kterém je založen Babylonský kalendář.

29. března roku 7 př. n. l. těsně před svítáním se objevily v rychlém sledu čtyři nebeská tělesa - Heliakální východ planet

Jupiter צדק[cedek]

Královská hvězda

[Boží]Spravedlivý

Merkur

כוכב [kochav]

Saturn שבתאיšabatai

Hvězda Židů

viz Satu[n]rday

Měsíc v novu מוֹלָד

[molad] zrozený

Názvy chodících hvězd dávají otázku mágů: Kde je narozený král Židů?

Čím byl nápadný den 29. března roku 7 př.n.l.

Začíná Nový Rok podle babylonského i židovského kalendáře

Nový rok רוש השנה [roš hašana – hlava roku] začíná prvním srpkem Měsíce מולד [molad, zrozený] po jarní rovnodennosti (tehdy -0006-03-23), měsíc תשרי tišri, cca náš březen.

http://www.friesian.com/calendar.htm#jewish

Začíná nový, navíc „předposlední“ 23. 19letý cyklus od začátku Babylonského kalendáře

Babyloňané počítali ve dvanáctkové soustavě v 19letém cyklu od roku 424 BC.

-424	-405	-386	-367	-348	-329	-310	-291	-272	-253	-234	-215	-196	-177	-158	-139	-120	-101	-82	-63	-44	-25	**-6**	13	32
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	**12**	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	**23**	**24**	25
1	2	3	4	5	6	7	8	9	A	B	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	1A	**1B**	20	21

R.A. Parker & W.H. Dubberstein, *Babylonian Chronology*, Providence, R.I., 1956

Počítání od židovského stvoření světa 3762 př. n. l. (-3761) to na 19leté cykly nevychází, přesněji vychází to na rok 1 n.l. (19×198=3762).

Konjunkce Saturna, Jupitera a Měsíce se opakují každý lunární měsíc přibližně rok

Pokud přelomový den 29. března roku 07 př.n.l. odpovídal početí, pak pokud počítáme ***těhotenství 10 lunárních měsíců***, pak narození připadá na 26. 12. 07 př.n.l. Takže je možné, že se Ježíš opravdu narodil na „Vánoce“.

-0006-03-29 – početí východě

-0006-12-26 – narození na západě

Mudrci v Jeruzalémě

Příchod mágů do Jeruzaléma se musel odehrát po přinesení Ježíše do chrámu, protože pokud celý Jeruzalém začal slídit po novém mesiáši, nemohli by se Josef s Marií v chrámě vybavovat se Simeonem a Annou.

Lukáš píše (Lk 2, 21-24), že se do osmého dne čekalo na obřízku, a pak se postupovalo v očišťování dle Mojžíše (Lev 12, 1-8). To trvalo dalších 33 dnů. Dohromady tedy 40 dnů od narození. Dostáváme následující data:

03.01.0006 př. n. l.	8. den – obřízka Ježíše v Betlémě
04.02.0006 př. n. l.	40. den po porodu – konec očišťování ženy při porození syna

Teprve po tomto datu mohla Maria vstoupit do chrámu, kde se tedy odehrály rozhovory se Simeonem a prorokyní Annou. Pak se vracejí do Betléma. Někdy tou dobou (začátkem února roku 06 př. n. l.) přicházejí mágové do Jeruzaléma *a ptali se: "Kde je ten **narozený král Židů**? **Viděli jsme na východě** jeho hvězdu a přišli jsme se mu poklonit."*

Když to uslyšel Herodes, znepokojil se a s ním celý Jeruzalém

svolal proto všechny velekněze a zákoníky lidu a vyptával se jich, kde se má Mesiáš narodit. Oni mu odpověděli: "V judském Betlémě; neboť tak je psáno u proroka...“

V Jeruzalémě mudrci zjišťují, že tam není žádné významné novorozeně (z 29. března roku 07 př.n.l.). Musejí přehodnotit celou svou teorii.

Dostávají nápovědu, že má být v Betlémě – kousek od Jeruzaléma. Čekají na další konjunkci, o které ani nevědí, zda nastane. Poslední má být -0005-02-20. *Když spatřili hvězdu, zaradovali se velikou radostí.*

Mudrci v Betlémě zafinancují cestu do Egypta

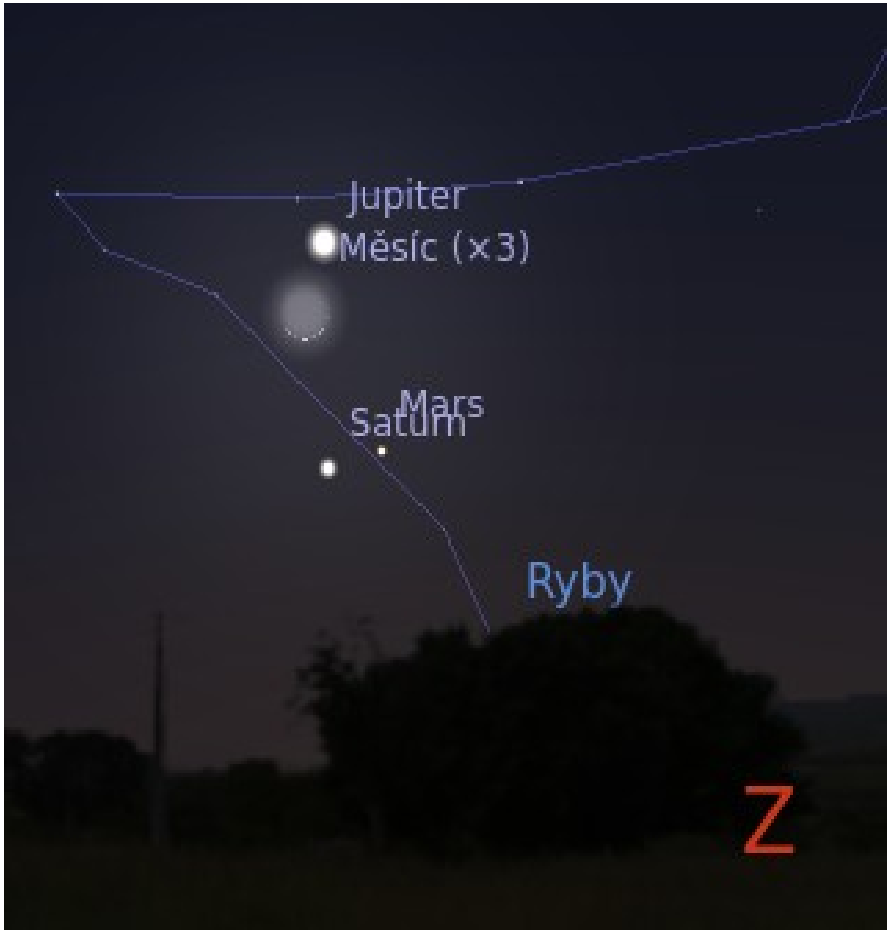

-0005-02-20 Poslední konjunkce

Potom, na pokyn ve snu, aby se nevraceli k Herodovi, jinudy odcestovali do své země. → →

Následujícího dne všichni prchají pryč před Herodem. Mágové do své země. Josef s rodinou pryč do Egypta.

Ježíš v Egyptě

Dary mudrců byla asi finanční pomoc, bez které by osamělá rodina do Egypta těžko nedojela. (20.2.06 je již Maria po šestinedělí.)

Herodes umírá roku 4 př. n. l., podle Josefa Flavia při zatmění měsíce 13. března 4 př. n. l., pak od roku 6 do 4 není moc času na cestu do Egypta.

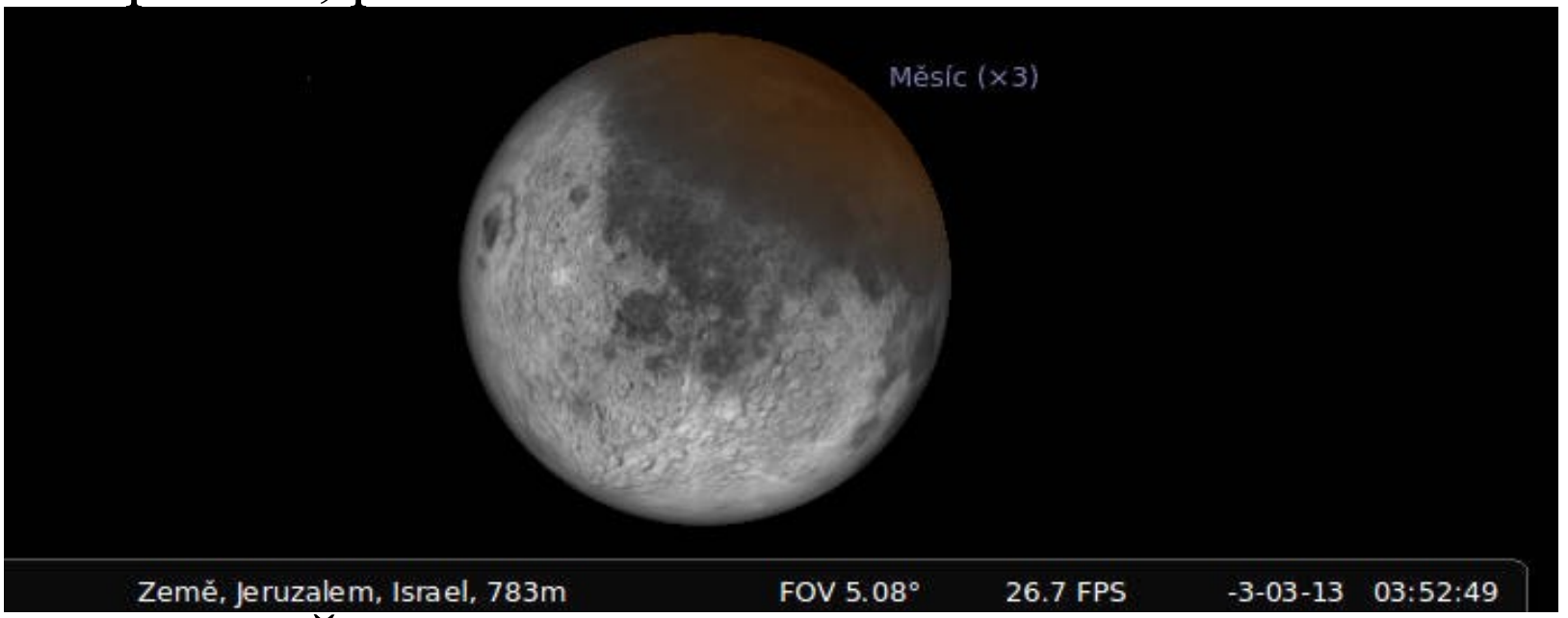

Částečné zatmění měsíce (okluze),
při kterém podle Josefa Flavia umírá Herodes veliký

Josef se vrací z Egypta do Izraele, do Nazareta. Do Betléma nemůže, tam kvůli jeho dítěti vyraždil Herodes jeho příbuzným bůhví kolik nemluvňátek.

Ježíš - zemědělec

- ač je adoptovaný syn tesaře (tektona) - má ve svých podobenstvích pouze jediné řemeslné podobenství - třísku v oku

Pohleďte na nebeské ptactvo: neseje, nežne, nesklízí do stodol, a přece je váš nebeský Otec živí.

sv. Pavel

římský občan

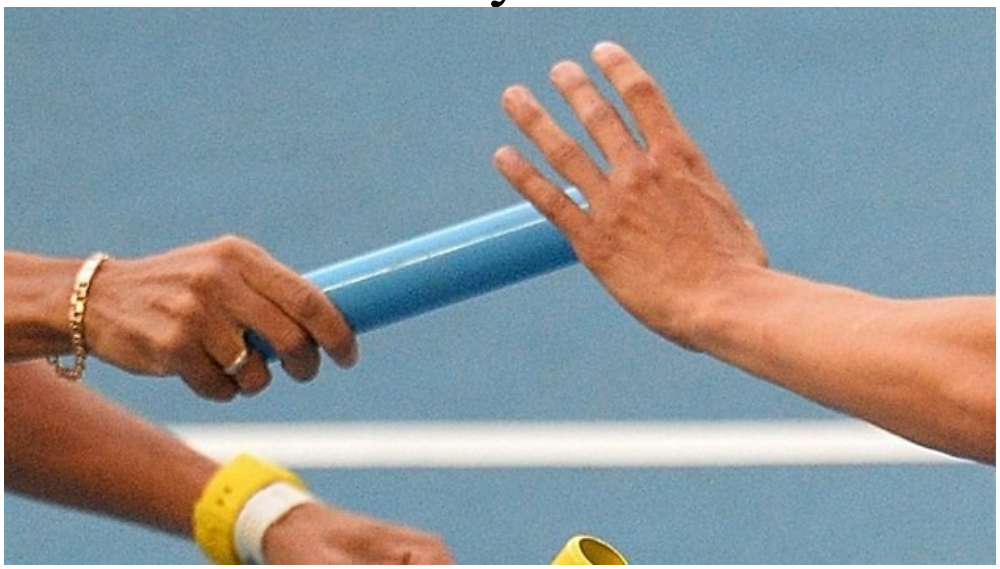

Nevíte snad, že ti, kteří běží na **závodní dráze**, běží sice všichni, ale jen jeden dostane cenu? Běžte tak, abyste ji získali!

Bude-li **stan** našeho pozemského života stržen, čeká nás příbytek od Boha

Svázanost Jana Křtitele a Ježíše trvala celý život

Jan Křtitel celý život říká: **„Já jsem jen předchůdce.“** Nikdy tuto roli neopustil:

Přišli k Janovi a řekli mu: "Mistře, ten, který byl s tebou na druhém břehu Jordánu, o němž jsi vydal dobré svědectví, nyní sám křtí a všichni chodí k němu."

Jan odpověděl: "Člověk si nemůže nic přisvojit, není-li mu to dáno z nebe. Vy sami jste svědkové, že jsem řekl: ***Já nejsem Mesiáš, ale jsem vyslán jako jeho předchůdce.***

Ženich je ten, kdo má nevěstu. Ženichův přítel, který u něho stojí a čeká na jeho rozkaz, upřímně se raduje, když uslyší ženichův hlas. A tak je má radost dovršena. ***On musí růst, já však se menšit.***

Jan uslyšel ve vězení o činech Kristových; poslal k němu vzkaz po svých učednících: ***"Jsi ten, který má přijít, nebo máme čekat jiného?"***

(Z toho vyplývá, že sám se nepovažoval za toho, který má přijít.)

Psychologicky je zřetelná kongruence jeho dospělé identity s dětstvím

Ježíš cítil fixaci na Jana též celý život

Ježíšovy zázraky mají dvě fáze:

A) soukromé, ukrývané

On jim však důrazně přikázal, aby to nikomu neříkali

B) okázalé veřejné (sycení zástupů, křísení Lazara, chození po vodě)

Ta čára mezi A a B je smrt Jana Křtitele:

Tento Herodes totiž zatkl Jana a dal ho v poutech vsadit do žaláře kvůli Herodiadě, manželce svého bratra Filipa, neboť Jan mu říkal: "Není dovoleno, abys ji měl za ženu." Byl by ho rád zbavil života, ale bál se lidu, protože měli Jana za proroka. Na Herodovy narozeniny však dcera té Herodiady tančila uprostřed hostů. Zalíbila se Herodovi, a on jí s přísahou slíbil dát, o cokoli požádá. A ona, navedena svou matkou, řekla:

"Dej mi sem přinést na míse hlavu Jana Křtitele."

Král se zarmoutil, ale pro přísahu před spolustolovníky poručil, aby jí vyhověli, a dal Jana v žaláři stít. Tak přinesli jeho hlavu na míse, dali ji dívce a ona ji donesla své matce. Janovi učedníci potom přišli, odnesli jeho tělo a pohřbili je; pak šli a oznámili to Ježíšovi.

Když to Ježíš uslyšel, odplul lodí na pusté místo, aby byl sám; ale zástupy o tom uslyšely a pěšky šly z měst za ním. Když vystoupil, uviděl velký zástup a bylo mu jich líto. I uzdravoval jejich nemocné.

Když nastal večer, přistoupili k němu učedníci a řekli:

"Toto místo je pusté a je už pozdní hodina. Propusť zástupy, ať si jdou do vesnic koupit jídlo."

Ale Ježíš jim řekl:

"Nemusejí odcházet; dejte vy jim jíst!"

Následuje nejen nasycení zástupu, chození po vodě, ale též debata o pravém chlebu, která byla základem pro pozdější ustanovení eucharistie:

http://eucharistie.klimes.us

Jinými slovy smrt Jana Křtitele je hlavní čára mezi soukromým a veřejným životem Ježíše.

Závěr

Vyprávění o Ježíšově a Janově dětství je psychologicky kongruentní s tím, co o nich víme z dospělosti.

Téměř všechny informace do sebe uspokojivě zapadají, takže není žádný důvod, proč považovat líčení Ježíšova dětství za smyšlenou báchorku.

Děkuji Vám za pozornost

PhDr. Mgr. Jeroným Klimeš, Ph.D.
http://www.klimes.us